

החברותא

בס"ד ערב ראש השנה כ"ח אלול תשס"ז

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 313

פנצצנים יקרים - ימים צוראים

כתבו המקובלים הן האדם היותו חומר עכור עפר מן האדמה דומה למי שענינו סגורות ויושב בבית אפל שצריך לזה שיפתח עיניו וגם שיביאו לו נר כדי שיראה מאורות דבחדא לא קני - ולפי השעור שיפתח עיניו ככה יראה אור מהנר הגדול, כן האדם מחמת שעניו שכלו סתומים וגם יושב בעוה"ז. הקב"ה שרצה לזכות את ישראל נתן להם מועדי ה' ומאיר אורו ב-ר"ה והאדם לפי השפע והארה שיקבל ב-ר"ה כך נמשך עליו ונשאר הרושם לכל השנה...

ממעמקים קראתיך ה' (תהלים ק"ל) אפילו ממעמקי הקליפות ח"ו קראתיך ה'.
(אמרות משה)
וכל שיהי השרה טרם יהיה בארץ וגו', כי לא המסיר ה' וגו' ואדם אין לעבוד את האדמה (בראשית כ, ה) פרש"י:
שעשב השדה עמדו על פתח הקרקע מיום ג' עד יום ו' לפי שאדם אין להכיר בסוכתם של נשמים, וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם התפלל עליהם וירדו וצמחו האילנות והדשאין, עכ"ל. מאז ועד עתה צורך העולם בזה וכך התחדשותה.

ובאו האובדים בארץ אשור והגדחים בארץ מצרים (ישעיהו כ"ו) 'אשור' לשון התפארות, המה סוברים שכבר השיגו תורה ועבודת ה' המה נקראים אובדים כי רחוקים הם מתשובה, מאידך הגדחים שמוטבעים בחומריות שגדחו מהקדושה מ"מ כשבאים הימים נוראים וכל אחד מקבל עליו עול מלכות שמים יבואו להשתחוות לה' ביראה שלמה.

בר"ה יצא יוסף מבית האסורים, היא הנקודה שיש בכל דבר הוה מהשי"ת המחיה והמהוה כל הוה ויש כח הפועל בנפעל כנודע, ונקודה זו נקרא יוסף שיש להתמיד תוספת חיות כי הוא מעיין הנובע, אך כי הוא בבית אסורין כל ימות השנה - ובר"ה ניתוסף חיות חדש על השנה ממילא נעשה נקודה זו שהוא עיקר החיות בקבלת עול מלכות שמים.

אכילת הסימנים בר"ה כדי לעורר את הלב למחשבות טובות ולקוות לטוב, ואדרבה ת"ח שלכם דואג בקרבם צריכים יותר חיזוק לחשוב בר"ה רק טוב. לפיכך מובא בהלכה שמכבסין ומסתפרין להראות שבטוחים וזוכין בדין, אף שספרי חיים ומתים פתוחים לפניו יתב"ש. כי אף שהנהגה במדה"ד מ"מ מראים אמונה ובטחון שמה שמקבלים מהקב"ה זה חסד עבדונו.

זכר עשה לנפלאותיו. שהשי"ת ברחמיו עשה זכר בהנפלאות שיהי' מהם רשימה בלב ישראל וזה עצמו הזכרון שאף בני ישראל בעולם השפל ובעירוב טוב ורע על כל זאת מקבלין עול מלכות שמים ומעוררין הזכר (זכרונות) בעולם המחשבה ונמצא שמערבין הרע שיהיה נכלל בטוב ובטל אל הטוב.

שובה ישראל (הושע יד) שוב בזה שזכית שאתה ישראל, וזה גדול מכל הדרגות, שזכינו שאנו עם סגולה, עד ה' אלקיך, שכ"כ גדולה אהבתו יתברך לישראל עד שמיחד אלקותו עליך ונקרא אלקיך. וזה צריך ביותר לעורר יהודי לתשובה, כמד"א בזה"ק לית פולחנא כפילחנא דרחימיותא.

(אמרות משה)

לחג האביבא למאן אל האביבין ולל ב"ח ישראל

גולה שנה וקלאוניה, גאל שנה וזיכאניה

שנה טובה וחזונה

גאולה וגאולה טובה

שיחת הרא"ש זיע"א ע"פ השרת נרבים קש"ל - נכתב ע"י א. א.

מחוטב עציץ ועד שואב מימד - צריכים להגיע לתכלית השלימות, אפילו הכנענים שבאו בימי משה והגבעונים שבאו בימי יהושע.

ולמה באמת צריך להגיע גם אליהם? כי בחטא עץ הדעת והעגל ירדו ניצוצות ונתפזרו לכל מקום, ולדאבונינו בכל גלגול שהאדם עובר יורדים הניצוצות ומשתקעים יותר ויותר. ולמרות שכל אחד יודע את תפקידו, הוא נשאר בשרירות לבו ואינו מגיע לשלימות. הרבש"ע רוצה לגאול אותנו, אבל הדבר אינו אפשרי רק באופן שיהיה ביטול הרע - תמחה את זכר עמלק. ולמחות את הרע זה מאד קשה.

אנו רואים מסביב את אומות העולם ואת כל הרשע שממלא את העולם. לשם מה ברא הקב"ה את כל זה? מדוע הקב"ה שהוא טוב ומיטיב הביא לעולם כזה רשע וסיבב שכל קיום העולם יהיה ברשעות שכזו? כל זה הוא בכדי שבסופו של דבר - כל הרשעה כולה כעשן תכלה, והקב"ה יעביר ממשלת זדון מן הארץ, וכל הרשעות הגדולה שיש בעולם תכלה כעשן ותאבד, ובזה יוכר כח ושלטון הקב"ה בעולם. הכח של הקב"ה הוא אין סוף, ורק כאשר העולם כולו בטל לגמרי, בבחינת תוהו ובוהו, ניכר ומתגלה כח ה' שהוא אין סוף. וזה מה שהקב"ה רוצה מעולמו - דומיה, דממה דקה. ובכדי שהעולם יגיע לדרגה כזו ברא הקב"ה את העולם מתוהו ובוהו, ונתן לאדם את הבחירה, שיעשה מה שירצה ואח"כ ישלם. אז הוא יהיה בביטול, וקול דממה דקה ישמע.

זו הסיבה שהקב"ה נתן את כח הרע בעולם, בכדי שבסוף יגיע העולם ש-כל הרשעה כולה כעשן תכלה. וכל הרשעות תתבטל. וזה הוא התפקיד שלנו לבטל את הרע. ובאמת לכל אחד יש את הרשע הזה, וכל אחד צריך אליו

אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם, ראשיכם, שבטיכם, זקניכם, כל איש ישראל; טפכם, נשיכם וגרך אשר בקרב מחנך, מחוטב עציץ ועד שואב מימד; לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה' אלקיך כורת עמך היום, למען הקים אותך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלוקים. הקב"ה מדבר אל עם ישראל כולו. מן הראשים הגדולים, עד הקטנים שבקטנים והירודים ביותר, חוטב עציץ ושואב מימד, ואפילו אל "אשר איננו פה עמנו היום" שהם הנשמות שעתידות להבראות. ומה הוא תובע מהם - לעברך בברית ה' ובאלתו, שכל עם ישראל ביחד יבואו בברית ה', לכרות עמו ברית.

ואיך נשיג אותו לכרות עמו ברית? התשובה היא: בזה שאנו כולנו עומדים ביחד, באחדות, וכוללים אתנו את המדריגות הנמוכות ואת כל הנשמות, בזה נגיע לשלימות כזו ששום אומה ולשון אינה יכולה לשלוט בנו, ומעטים ינצחו את הרבים שלא כדרך הטבע. וכמו שביציאת מצרים ענני הכבוד סוככו והגנו על ישראל, כן עתה כאשר נהיה מאוחדים יגן עלינו הקב"ה בכבודו ובעצמו, ושום אומה ולשון לא תוכל לשלוט בנו. וממילא כל כוחות הרע והרשע שבעולם - שנובעים מהשבעים אומות - יתבטלו, ולא תהיה להם שום אחיזה בנו.

וזה יהיה ע"י שכולם יעברו בברית ה', ויתאחדו מתוך בחינה של התמעטות. כי שורש הברית והאחדות הוא מבחינת אין. מזה שהאדם מכיר ערך עצמו, ורואה בבירור שהוא מציאות הרע של כל העולם, ומבין שכפי גודל שפלותו - תולעת ולא איש אין לו שום מציאות וקיום בעולם. ואם כן זה שבכל זאת הוא חי ונושם מראה שיש כח עליון שמחיה אותו ומקיים אותו. זו היא תכלית כל הבריא, ואנו כולנו -

הרשעה כעשן תכלה ולא יאונה לעם ישראל כל רע. לא משנה באיזה מצב נהיה או, כל אחד במצבו, וכמו שנאמר בישמעאל "באשר הוא שם". ותיכף ומיד היו מים. אם נהיה באחדות ומיד - כל הרשעה כולה כעשן תכלה, וכל ניצוצות הקדושה שנשתקעו בין האומות יחזרו לקדושה. משה רבינו ויהושע בין נון קירבו את הכנענים והגבעונים בגלל ניצוצות הקדושה שנשתקעו אצלם, שלא רצו שישתקעו בין האומות ויהיה להם חלק בקדושה. אולם כל הניצוצות הללו צריכים לחזור לשרשם, ואנו צריכים לתת את כח הביטול. ועל ידי כן יחזור הכל לשלימות כמו שהיה לפני חטא עץ הדעת, וממילא הגבעונים והכנענים יתבטלו וכל הרשעה כולה כעשן תכלה.

איך נוכל להגיע לביטול? כאשר נילחם בשעת הנסיונות, וכל אחד יודע כמה שזה קשה. כמו שאחד אמר לי שנסיונות הם רק בשביל אנשים גדולים. וזו הטעות, שנופלים ליהושע. גם הם הגדולים התחילו כך. נכך הוא הסדר, בתחילה שלא לשמה, ומתוך שלא לשמה באים ללשמה, דהיינו זה שאתה בשלא לשמה מראה לך את הסיבה ללשמה. כל אחד מוכרח לעבור נסיונות, שהם המסרקות של ברזל שלו, שהרי איננו מלאכים רק בני אדם. והרבש"ע שולח מכשולים לאדם בכדי שיראה שלמרות שהגוף שלו עובד את ה' הכל הוא בכוחו ית', ועל ידי זה ישיג ביטול, ויכיר שהוא לא מציאות כלל. למרות שבפועל הוא עושה ועובד, מן המכשולים שלו הוא נוכח לדעת שבעצם אינו מסוגל לעשות כלום. ומוכרח להכיר שלא הוא העובד, רק יש סיבה עליונה שגורמת לו לעבוד את ה'.

ולכן מאד מאד צריך לעמול על האחדות. זה מאד קשה, כי הקליפה מונעת בכל כוחה מהעם הנבחר להיות ברחמים ולהגיע לשלימות. אך כאשר נתאחד - נגיע

בכדי להכיר שאין לו קיום. רק מכיון שאנו העם הנבחר אין לרע קיום אצלנו, ואנו יכולים לבטלו, וכאשר אנו נבטל את הרע אצלנו יתבטל כל הרע שבעולם. והיות שהרשעות של העולם הלכה וגדלה עד שהרשעות הגיעה לבחינת "אין סוף", וזה מתנגש עם ה"אין סוף" של הקב"ה, לכן כעת הוא הזמן שנגאל. ולכן הביא אותנו הקב"ה עד הלום בכדי לקיים - כל הרשעה כולה כעשן תכלה.

ומכיון שכך, אין אנו יכולים להגאל אלא על ידי רשעות 'שכנגד'. וכנגד הרשעות הגדולה שיש בעולם, אנו צריכים להיות גם כן אכזרים על הישות שלנו, ובזה יהיה ביטול הרע. דרך זה לימד אותנו רבי עקיבא, שהראה לנו את הדרך לגאולה על ידי שנהיה אכזרים על הגוף שלנו, ולא ניתן מקום לשום מציאות בעולם שיכולה להביא לשמץ פגם של כפירה. אך זו עבודה קשה מאד, להגיע לדרגה של מסרקות של ברזל, שהרי אם רק נופל על האדם פחד הכי קטן הוא כבר לא בן אדם ("אויס מענטש").

אך בעצם זה בדיוק מה שהקב"ה רוצה מאיתנו - פחד. כי כאשר האדם מכיר בכך שאין לו כל מציאות בעולם הוא שרוי בפחד נורא, והפחד מראה לנו שאנו צריכים להיות תלויים במשהו, ומתוך הפחד הגדול שיכנס בנו נהיה קשורים עם הקב"ה.

ומכיון שמאד מאד קשה להגיע לבד לאכזריות כזו על הגוף שלנו ולהפוך על ידי כך את הדין לרחמים, לכן עדיין יש כזו רשעות בעולם בגלל שאצלנו אין אחדות. כי אם אנו היינו באחדות ממילא היה כל הרשעה כולה כעשן תכלה, וכל הגלות היתה מתבטלת.

אמנם להתאחד זו עבודה מאד מאד קשה. והראיה מהדורות הקודמים, שהיו טובים מאיתנו, ובכל זאת בגלל חוסר האחדות לא הגיע העולם אל תיקונו. אך אם נתאחד - כל

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

313
ד

המשך מעמ' קודש

לשלימות. כל אחד כפי מצבו שהוא נמצא בו, הוא רוצה שיהיה אצלנו אחדות, שכל אחד
לרבש"ע אין תרעומת על אף אחד, ועד יום
מותו יחכה לתשובתו, להטיתו לכף זכות, אבל
(- מאשק יב/א כ"ט -)

פצצנים יקרים

זה לשון המדרש תנחומא פרשת נצבים: אתם נצבים היום. מה היום מאיר פעמים ומאפיל פעמים, אף אתם
כשאפלה לכם עתיד להאיר לכם אור עולם, שנאמר (ישעיה ס') והיה לך ה' לאור עולם, אימתי? בזמן
שתהיו כלכם אגודה אחת, שנאמר (דברים ד') חיים כולכם היום. בנוהג שבעולם אם נוטל אדם אגודה של
קנים שמא יכול לשכרם בבת אחת? ואילו נוטל אחת אחת - אפילו תינוק משברך. וכן את מוצא שאין ישראל
נגאלין עד שיהיו כולן אגודה אחת, שנאמר (ירמיה ג, ד') בימים ההמה ובעת ההיא נאם ה' יבואו בני ישראל
המה ובני יהודה יחדיו וגו' - כשהן אגודים מקבלין פני שכינה.

איתא במדרש כשנמר שלמה המלך ע"ה את בנין בית המקדש עמדו שני צפרים על הגג ואמר אחד לחברו
הלא אתה רואה את בנין הגדול הזה ואם ארצה אני אוכל לקלקל אותו בנענוע אחת, שמע המלך
בדבר ההוא וקרא אותו ושאל לו על זה האידך אפשר כ"ו, והשיב מה איכפת לך רשאי אני להתפאר לפני
אשתי, ע"כ. הענין הוא, כי הצפור זה היה היצר הרע והשטן אמר שאפשר שאקלקל את כל הבנין שלא
ישרה השכינה בהבית-מקדש ויהיה כל עמלו לריק ח"ו, ושאל לו המלך היתכן, איך שאני גרשתי אותך על
ידי תשובה ומעשים טובים מכבר ועל ידי כמה יגיעות ועדיין אתה מתפאר עלי. ועל זה השיב לו, בדבר
עברות גשמיות ח"ו בוודאי אי אפשר להסית אותך, רק בדבר קל כזו שתאמר כך לאשתך תיתי לי בטוב
גמרתי הבית הזה, ובתוך כל זה יכנס בו שום טינא של גסות הרוח ולא תשרה השכינה עי"ז כמ"ש (ישעיה ג)
(טו) אשכון ואת דכא וגו'.

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

מליחות מתקיימים בעז"ה ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' דון יוסף הנשיא 5
בעי"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינה
הר"ר צבי פרל ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אפרים פרל ומשפ' להולדת הבת

ירל ע"י
מערכת החברותא
רח' עזרי 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 :פקס

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

כוס תנחומים

להר"ר שמואל בן ומשפ' הי"ו על פטירת אחיו ז"ל ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

